

'Αρετὴ Κελεόμενον

ΣΥΝΩΜΟΣΙΕΣ ΕΙΚΟΝΩΝ

στιγμή

Τα αγάλια των φίλων μας φιλοτελέστερες

Copyright 2002
Αρετή Κελερμένου & Έκδόσεις Στυγμή

ΣΥΝΩΜΟΣΙΕΣ ΕΙΚΟΝΩΝ

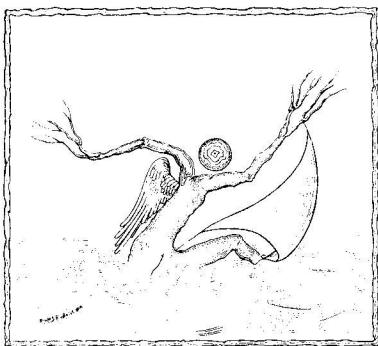
Συλλογή Δημοσιας κεντρικης βιβλιοθηκης λεβαδειας

Της ιδιας

ΚΑΘΡΕΦΤΕΣ
ιδίως ἀναλώματιν, Ἀθῆνα 1986

'Αρετὴ Κελερομένου

ΣΥΝΩΜΟΣΙΕΣ ΕΙΚΟΝΩΝ

στιγμή

ΑΘΗΝΑ * 2002

Στὴν Ἀρθη-Ἐλπίδα

Συλλογή ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΠΛΑΝΣΕΛΗΝΟΣ.

Κι ἐκείνη σκυμμένη στὸ μπαλκόνι.

Ν' ἀκολουθήσει

τὰ δάκρυα ποὺ πέφτουν;

ΑΚΟΜΑ ΚΙ ΕΚΕΙΝΗ
η παλιά ἐπιθυμία
νὰ καρφώσω δυὸς γιασεμά
στὴ θέση τῶν ματιῶν σου.

Μιὰ ξεραμένη προσμονή
σὰν τὸ θαλασσινὸ ἀγκάθι
στὸ τραπέζι.

Ακόμα κι ἔκεινη
η παλιά ἐπιθυμία...

ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΣΗΠΤΙ
μὲ τὰ ἥσυχα μπλέ παράθυρα.
Βυθιζόμαστε
στὴν πρωινὴ δροσιὰ τοῦ κήπου
ντυμένοι ἀσφόδελους
καὶ μὴ μὲ λησμόνει.

Τὰ φυλαχτὰ
ἀπὸ τὸ ταξίδι.
Χρυσάνθιον - Αμπελόκηποι.
Δεξιά.

ΜΕ ΗΣΥΧΑ ΦΤΕΡΑ ΠΟΥΓΛΙΩΝ
δυὸς πέλαγα
καὶ μὰ πληγή.

"Ετσι ζωγράφισα
τὸ πρόσωπό σου.

ΘΑ ΘΕΛΑ ΝΑ ΜΑΘΩ
ἀπὸ τὴν ἀρχὴν πάλι
νὰ μιλῶ.
Δίδαξέ με νὰ συλλαβίζω
κι ἐγώ θὰ τραγουδήσω !

ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
νὰ γίνει πιὸ σκληρὸ κι ἀπὸ τὴν πέτρα;

Μεσάνυχτα
καὶ ταξιδεύουμε στὸν Σαρωνικό.
Πλάι στὸν καπετάνιο
τὰ φῶτα τῶν νησιῶν
καὶ τῶν ὄνειρων.
Ἄ, τοῦτο τὸ φεγγάρι
μᾶς χόρτασε τὸ μέλι του ἀπόψε.

Μεσάνυχτα
κι ἐμεῖς πετρώσαμε,
κάπου ἔκει, στὸν Σαρωνικό...

ΕΠΙΘΕΣΗ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ
σὲ μεδυσμένα ματόκλαδα.
Φίλτρα όμορφιάς
δρίζουν
τὴ μοιχαλίδα μνήμη.

Δὲν ἔχει ἔλεος
γιὰ κείνους
που παραμιλοῦν
παραπαίοντας
στὸ πένθος
καὶ τὸ πάθος.

Λυπημένος
λιποτάκτης
τὸ ὄνειρο.

ΦΙΛΩ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΟΥ
και χάνομαι
σε φεγγαρίσια μονοπάτια
παλιών παραμυθιών.

Φιλῶ τὰ μαλλιά σου καὶ
χιλιάδες πιστοὶ
βαπτίζονται
σὲ ἐκκλησίες μυστικές.

Φιλῶ τὰ μαλλιά σου
φύκια θαλασσινὰ
μὲ μνῆμες μουσικῆς
ώκεανῶν.

Φιλῶ τὰ μαλλιά
Φιλῶ τὰ
Φιλῶ...

ΕΥΓΕΝΙΚΟΣ

στὰ λάθη του λάμποντας
πάνω ἀπὸ σεληνιακὲς θάλασσες
τρικυμισμένες.

Ἄτερμων

στὴν πορφυρή του γύμνια
νὰ διδάσκει τὴν καρτερία
εὐλαβικά.

Σὲ ἐλάχιστους ἀνοιξε
τὸ ρόδι τῆς ψυχῆς του
καὶ ἀξιώθηκα νὰ ἀφουγκρασθῶ
τὰ ἀνεπαισθητα φτερουγίσματα
τῶν γλάρων
ἐντός του.

ΠΑΡΑΞΕΝΗ Η ΒΡΑΔΙΑ
ἀπόψε.

Πέπλο ἀράχγης ἀργυρῆς
στὸ ἐπικίνδυνο φῶς τῆς πανσελήνου
ἡ ἀνάμνηση μᾶς παγιδεύει

σὲ ἡδονικές προεκτάσεις χρόνου,
ἀπόσταγμα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ποτάμια
ποὺ φουσκώνουν μέσα μας
καὶ δὲν χύνονται πουθενά.

Εἰκόνες μαχρινές ἀπὸ ὄμιγλες
μᾶς πλάνευαν πλάι
στὰ νερά, μέσα στὰ πάρκα.
Μιὰ ἀνεμίζουσα νυχτικιὰ ἵκετεύοντας...

"Ολα εἶχαν τότε τὴν εὐωδιὰ
τοῦ θαύματος.

ΩΡΙΩΝ, ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ, ΛΛΔΕΒΑΡΑΝ.

Μὲ βήματα ἀστρικὰ φώτισες
τὴ διαδρομὴ τῆς νύχτας.

Οταν ζωγραφίσεις τὸ σῶμα
κάνε το μῶβ
μὲ διάστικτο χρυσό.

Η ὁμορφιὰ πονάει
ἄλλὰ μόνο οἱ τυφλοὶ καταλαβαίνουν.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΚΙΝΗΤΟΣ

πέτρινος.

Σὰν νὰ μὴν ἥρθε
νὰ μὴν πέρασε ποτέ.

Οδυνηρὰ ζωντανὴ ἡ ἀπουσία.

Ολα μαρτίζουν μέλι καὶ θάλασσα.

Κανένας

ἔτσι

σὲ ὅλόκληρο τὸν κόσμο

σὲ καμμία ζωὴ

περασμένη ἢ μελλούμενη.

Πῶς νὰ ζήσεις μὲ φίγουλα

ὅταν ὁ πόδιος

σου ξεσκίζει τὰ σπλάχνα;

ΝΑ ΑΝΟΙΓΑΝ
οί κλειδωμένες πόρτες
με ένα τριαντάφυλλο!

ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΣΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΜΟΥ
μὲ πληγώνεις.
Κοιμᾶμαι
καὶ ὄνειρεύομαι γιασεμί.

ΦΤΕΡΟΚΟΠΟΥΝ ΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ

αἰχμάλωτοι
στή δεκάτη τοῦ Μάη,
τῆς ἐρημᾶς τὴν ἀγρύπνια
ἀτέλειωτα ψάλλοντας.

"Έχουν περάσει χρόνια
μά οἱ πληγὲς τῶν ἀλαφροῖσκιωτων
εὐωδιάζουν ἀγίασμα.

ΟΙ ΤΡΕΛΑΟΙ ΤΟΥ ΦΕΓΓΑΡΙΟΥ

φέρνουν τὴν ἀνάσα τους

γύρω στὸν λαιμό σου.

Οἱ νύχτες

τυλίγονται σὲ φλόγες τοπίων

ποὺ μαρίζουν ἀπώλεια.

Καταχρῶνται

τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἀστρων

οἵ ἀνεμῶνες

τρέμοντας ἀπὸ ἔρωτα

καὶ κανεὶς δὲν τὸ εἶχε φαντασθεῖ

παρὰ δὲ λαουτιέρης

μὲ τὰ στήλπνά του δάχτυλα.

Σ' αὐτὸν ἔτυχε ὁ κλῆρος ὁ στερνός.

ΣΤΗΝ ΛΚΡΗ ΤΩΝ ΜΑΤΙΩΝ

ἢ εἰκόνα
κρέμεται
σταγόνα
φωτιᾶς
ἀναστάσιμης.

ΟΔΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ 4/91.

Τὰ περιστέρια λικνίζονται στὴν τέντα.
Ξεφτισμένα τὰ κρόσσια
κι ὁ ἀπέναντι τοῖχος βουβός.
Ἄν ὑπῆρχε τουλάχιστον ἔνα
πράσινο δέντρο
θὰ μπορούσαμε νὰ στολίσουμε
τὰ φθαρμένα μας ροῦχα
μὲ φύλλα παράσημα.

Μὰ τὰ χαμόγελα
εἶναι μόνο
γιὰ τὸν ὡραῖο ξανθὸ Επίκουρο
μὲ τὸ βιολί του.

MONO OI ANYPOPOITOI KOIMOYNTAI.

Νύχτες ξαγρυπνῶ
κι ἐτοιμάζω ταξίδι
γιὰ ἔνα ἄνθος μανόλιας
νὰ βρῶ τὰ ὄνειρα
ποὺ δὲν ἐκπληρώνονται
οὔτε στὸν ὕπνο μας.

ΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ
θαρρῶ πὰς μοιάζουν
μὲ τὴ Μικρὴ Σειρήνα
τοῦ Ἀντερσεν.
Ἀπόκτησε πόδια
στὴ θέση τῆς οὐρᾶς της

ὅμως
κάθε φορὰ ποὺ περπατοῦσε
ὑπόφερε
σὰν νὰ βάδιζε
σὲ πυρωμένα καρφιά.

ΣΚΟΝΗ

ἀπὸ φτερὰ πεταλούδας
σὲ ἔνα σῶμα γυμνὸν
νὰ πετάξει.

ΝΤΑΜΟΪΧΑΡΗ – ΛΗ ΓΙΑΝΝΗΣ – ΤΣΛΓΚΑΡΔΔ.

Δυὸς θάλασσες
πράσινη, μπλέ.

Σιωπὴ
ἀνάμεσα σὲ δύο φλυτζάνια καφέ.
Ἡ μικρὴ χελώνα ποὺ ἀργοσαλεύει
καὶ τὰ ξερὰ φύλλα τρίζουν
εἶναι ἡ μόνη ἀπάντηση
στὸ κελάδημα τοῦ ἀηδονιοῦ.

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΦΩΣ.

Κυριακὴ ἀστραπὴ
σὰν δέσμη ἀκτίνων
λογχίζει ἀστραφτερὰ
τὰ σύννεφα.

Ἄμαρυνθος, Ἀλκυονίδα.

Ἐνας ἀστερίας ἀλμοπότης.

Θάλασσα καὶ στεριὰ
νὰ σμίγουν ἀτελείωτα.

Ἄγγαργελικὲς τεθλασμένες
μᾶς καρφώνουν ἀπὸ παντοῦ.

Μέλι σταλάζει τὸ κούφιο
τῶν φτερῶν τῶν κύκνων.

Ἀνεβαίνεις ἵκέτης στὸ βουνὸ
καὶ μιλᾶς στὸν Θεὸ
γιὰ τὸ πάθος.

Θωπεύω τὴν ἀκτινοβολία σου
στὰ βαθύτερά μου ταξίδια
μὲ ρεμπέτικο πρόσφυγα χορό.

Μαθαίνεις, ἄραγε, ποτὲ
νὰ ζεῖς μὲ τὸ ἐλάχιστο;

ΑΓΑΠΗ
κάθε φορά σὲ κοιτάζω
μὲ μάτια παρθένα.

ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ
καταπίνει ήσυχα
μικρές μπουκιές
τὴν ἡμέρα.

Λδιάφορος καπνίζεις
ὄρθιος στὸ μπαλκόνι.
Ἄόρατη ἢ ἐπιγραφή
στὸ μέτωπό σου:
Ξένος γιὰ πάντα.

ΕΝΤΗΝΙΟ
"Αγγιγμα μνήμης
Χνούδι και άτσάλι

ΛΥΓΟΥΣΤΙΑΤΙΚΟ ΦΕΓΓΑΡΙ
μαύλιζε τὴν Ἀχρόπολη.
”Οστρακα οἱ νύχτες ἄνοιγαν
στὴ μαγγανεία.
Πολυταξιδεμένη σχεδία
ἡ μικρὴ ταράτσα
τῆς ὁδοῦ Πανὸς 17.
Σπονδὲς μὲ κόκκινο κρασί.
”Επειτα τὰ θυσιαστήρια μαχαίρια
κομμάτιασαν αὐτὸν ποὺ τόλμησε.

ΤΥΛΙΓΕΙ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ
σὲ ἀσπρα σεντόνια.
Τὰ μοιρολόγια τὴν κούρασσαν.
Θὰ ξαπλώσει πλάι τους
νὰ τὴν θάψουν μαζί.

ΙΟΥ ΒΡΙΚΕΣ
τὸ χρυφὸ σημάδι
τοῦ Ἀχιλλέα
καὶ σαΐτεψες;

ΑΡΧΙΖΕΙ ΠΛΑΙ

νὰ βυθίζεται

ἐντός.

Αὐτὴ τὴ φορὰ

θὰ ἀφεθεῖ;

Ταξιδεύει μέσα

σὲ κάθε σιωπή.

Αναδύεται

θαλασσινὸς ἄγγελος.

ΤΙΣ ΗΑΝΣΕΛΗΝΕΣ ΝΥΧΤΕΣ
τὸ νεραιδόπαιδο
εἰσέρχεται
ἀπὸ μιὰ χαραμάδα φτεροῦ
στὸν ἀνθρώπινο κόσμο.

Φωτίζει τὰ ὄνειρα
μὲ τὴν ἀνάστα του
ψιλυρίζει στὰ δέντρα
ξαφνιάζει τὰ πουλιά
γεύεται γύρη ἀστρων.

Ωραία, ἵπταμενη κόρη
μὲ ἀφρισμένους βοστρύχους
μάτια ὅρθιάνοιχτα
στὸ μαῦρο
τοῦ ἀπείρου.

ΠΑΙΔΙ ΠΟΥ ΠΑΙΖΕΙ
μὲ τὸ φεγγάρι
τὸ κάνει χαρταετὸ
τὸ στέλνει σ' ὄνειρα ἀπεγνωσμένα
νὰ στάξει τὸ μέλι του.

Στὸ πεῖσμα τῶν καιρῶν
ἰππεύει χίμαιρες.

ΑΕΥΚΟ
τρύπες μνήμης παντοῦ.

Συλλογή ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πανσέληνος	9
Άκόμα κι ἐκείνη	10
Τὸ παλιὸ σπίτι	11
Μὲ ἡσυχα φτερὰ πουλιῶν	12
Θά θελα νὰ μάθω	13
Πῶς μπόρεσε αὐτὸ τὸ καλοκαίρι	14
Ἐπίθεση ἐπιθυμίας	15
Φιλῶ τὰ μαλλιά σου	16
Εὔγενικός	17
Παράξενη ἡ βραδιά	18
Ωρίων, Ἀνδρομέδα, Ἀλδεβαράν	19
Μόνο τις νύχτες	20
Ζῆρος	21
Χρόνος ἀκίνητος	22
Νὰ ἄνοιγαν	23
Άκόμα καὶ στὰ ὅνειρά μου	24
Φτεροκοποῦν οἱ ἄγγελοι	25
Οἱ τρελλοὶ τοῦ φεγγαριοῦ	26
Στὴν ἄκρη τῶν ματιῶν	27
Ὀδὸς Κεφαλληνίας 4/91	28
Μόνο οἱ ἀνύποπτοι κοιμοῦνται	29
Οἱ ποιητές	30
Σκόνη	31
Νταμούχαρη – Ἄη Γιάννης – Τσαγκαράδα	32

Ταξίδι στὸ φῶς	33
Αγάπη	34
Τὸ στόμα τοῦ δρόμου	35
Ἐνύπνιο	36
Αὔγουστιάτικο φεγγάρι	37
Τυλίγει τὰ ὄνειρα	38
Ποῦ βρῆκες	39
Λαρχίζει πάλι	40
Τὶς πανσέληνες νύχτες	41
Παιδὶ ποὺ παίζει	42
Λευκό	43

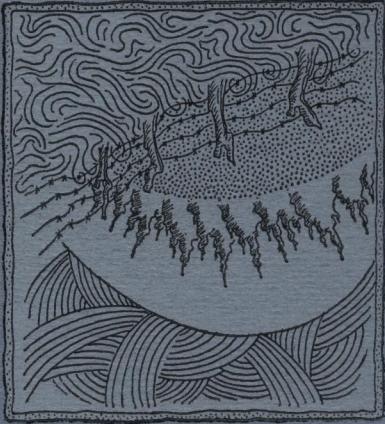
Η ΠΟΝΤΙΚΗ ΣΥΛΑΟΓΗ ΤΗΣ ΑΡΕΤΗΣ ΚΕ
ΛΕΡΜΕΝΟΥ ΣΤΗΝΩΜΟΣΙΕΣ ΕΙΚΟΝΩΝ ΜΕ
ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΣΗΤΥΡΟΥ ΚΩΒΑΙΟΥ ΠΑΝΚΤΡΟ
ΑΟΙΓΗΘΙΚΕ ΑΙΝΟ ΤΗ «ΜΕΔΟΥΣΑ Ο.Ε.», ΤΑ
ΦΙΑΜ ΚΑΙ ΤΟ ΜΟΝΤΑΖ ΕΓΙΝΑΝ ΣΤΟ ΕΡΓΑ
ΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΟΥΤΡΟΥΔΗΤΣΟΥ
ΚΑΙ Η ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΚΑΙ ΒΙΒΑΙΟΔΕΣΙΑ ΣΤΙΣ
«ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΡΓΥΡΟ
ΗΟΥΛΟΣ Ε.Π.Ε.» ΤΟΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟ ΤΟΥ
2002 ΣΕ 400 ΑΝΤΙΤΥΠΑ ΣΕ ΧΑΡΤΙ ΣΑΜΟΥΑ
ΣΑΤΙΝΕ 100 ΓΡΑΜΜΑΡΙΩΝ ΤΗΣ «ΑΘΗΝΑΪ
ΚΗΣ ΧΑΡΤΟΙΟΠΑΣ» ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ
ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ «ΣΤΙΓΜΗ» (ΩΩΩΔΟΧΟΥ
ΗΗΤΗΣ 91-93, ΑΘΗΝΑ 114 73 – ΤΗλ.
01038.44.064). Η ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΤΩΝ ΤΥΠΟ
ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ ΕΓΙΝΕ ΑΙΝΟ ΤΗ ΜΑ
ΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ Η ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΙΗ
ΜΕΛΕΙΑ ΑΙΝΟ ΤΟΝ ΛΙΜΙΑΝΟ ΚΛΑΙΑΚΑΤΣΟ

Αριθ. ἔκδ.

244

Συλλογή ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

Συλλογή ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ